

§ 29. Българитѣ възставатъ водены отъ
четырма братя.

Подирь отдалечаванъето на Светослава изъ Българія, Българитѣ, като са видѣхъ освободены отъ игото, подъ което тѣ стенияхъ нѣколко време, съ радостъ са подчинихъ на тѣхния освободитель Цимисхія; но тѣхното подчиняване са свърше съ живота на този императоръ, който, както казватъ, былъ отровенъ. Щомъ са извѣстихъ за смъртъта му (976), тѣ са подигнахъ срѣщу Византійцитѣ, подъ предводителството на четырма братя — *Давида, Мойсея, Аарона и Самуила*, сынове на единъ отъ първытѣ болѣрцы на царството, именемъ *Шиманъ Мокрый*, който са готвѣше за царъ.

Отъ фамиліята Петрова не бѣше останалъ никой, който да наслѣди короната. Двамата му сыневе Борисъ и Романъ, въ боя срѣщу Римлянитѣ, бѣхъ предали своята участь въ ржцѣтъ на Цимисхія, който ги и заведе съ себеси въ Цариградъ, отдѣто тѣ побѣгнахъхъ подирь смъртъта на този господарь ⁽¹⁷⁾ Борисъ като минувалъ прѣзъ една гора облеченъ по римскы, замѣренъ былъ и убитъ отъ единъ българинъ, който го сторилъ на римлянинъ; а Романъ жи-

L'empire russe, par T. Ch. Levesque. — Paris, 1812 — t. I. p. 156—267.

(17) За Петрова сынъ Бориса, Палаузовъ бѣлѣжи, че когато отишелъ въ Цариградъ, Цимисхій намѣсто да му покаже почетъ и гостопріемство, призовалъ го да дойде въ негова палатъ облѣченъ съ царскытѣ бѣлѣзы и, като излѣзалъ тѣй предъ него Борисъ, той му заповѣдалъ да сваля отъ себе си тѣзи бѣлѣзы, и обѣвилъ тържественно, че *са е свършила вече независимостъта на българското царство*. — Съ Бориса кубратовата династія на Дунава са прекъсва, около 972 год. (гл. за него въ *Българ. книжицы* отъ 1858, ч. I, книж. 3, стр. 98.)